

MALA LOVAČKA BIBLIOTEKA

AK

ANTUN ŠOŠTARIĆ

LISICA

1948

IZDAJE
SAVEZ LOVAČKIH DRUŠTAVA N. R. HRVATSKE
ZAGREB

I.

UVOD

Kad u lovnim, a isto tako i u domaćim gospodarstvima govorimo o štetočinama, onda se tu podrazumjevaju sve one životinje (dlakave i per-nate), koje nanose velike štete, a nisu inače od nikakve koristi. A ako i jesu od koristi, njihova je štenost mnogo veća no ona korist, koju od njih imamo.

Za takve štetočine nema milosrđa, već ih se mora na razne načine uništavati i tamaniti. Da, tamaniti, jer ta riječ već sama po sebi znači uništiti do posljednjeg komada.

Ovo treba napomenuti, jer u ovome svesku želim pisati o lisici, o jednom grabežljivcu, koji je štetan, a ipak ga ne smijemo uništiti sasvim, t. j. ne smijemo ga tamaniti. Lisicu možemo samo lo-viti i to na razne načine, 1. u velikom opsegu i uporno samo onda, ako se zato pokaže prijeka potreba i 2. ne do istrebljenja, već samo do nekih granica.

Lisica, kolikogod je štetna, toliko je i korisna i, ako joj ne damo da se razmnoži u tolikoj mjeri, da njezina štetnost bude veća od njezine koristi,